Nemagnich; копія те сбирке, за кою вамъ пишемъ, датира одъ год. 1595. Грбови су прилично израђени; сва кньига носи на себи печатакъ старине, премъда є врло добро сачувана. Ово є управо єдна лѣпа ствaрь за Библіотеку вашу, и почемъ самъ дотѣрао да вамъ даю за ту цѣну, я бы васъ свѣтовао да ю узмете; иначе я ћу ю купити за княза. Молимъ васъ одма ми писмено явите вашу намѣру. Морамъ вамъ и то явити да су имена фамилія одозгаръ писана кирилскимъ, и то по старому начину, а одоздо латинскимъ словима.

Мой и моя другарица улюдный поздравъ вама и госпођи вашой.

У Дубровнику 31 Мая 1850.

искреный пріятель (!) и почитатель
Матія Бан

Молимъ васъ іошть (!) да узимате доброту явити ми, шта (!) є одъ мога брата, да ли є пошо на топлице; или є опетъ болестанъ; єр ето є већъ мѣсецъ дана како непримамо одъ нѣга писама.

*Adr.:* Mnogoštovanomu gospodinu
Ljudevitu Gaju, carskomu
savětniku
u Zagrebu.

### 13. Fr. Sebastijan Franković — Ljudevitu Gaju

o prodaji Stulićeva »Rječosložja«.

Precienjeni gospodine!

Gosp. Matia Ban dobrovoljno pridade mi knjige piesnih glasovitog Piesnika Ranjine utiskane u Vascioj obilatoj tiskarnizi, koje se vi dostojaste poslati za Biblioteku oveg' Samostana. Ja vam serčiano blagodarim, i na rečenim knjigam, i veoma više na ljuveznoj spomeni, koju očito pokazujete da imate od nas: a morete biti uviereni da i mi od Vas živu i harnu spomenu u sercu goimo od Vas, navlastito ja, koi primih od Vaše ljubeživosti mnoga dobročinstva, na koja prosim dabi imali dobrote priložiti ovo: to jest: u ovom Samostanu imade okolo tri stotine copiah Riečesložja Stulli, koi počimlju slavjanskom riečim. Veliko bi nam dobročinstvo učinilo gospodstvo Vaše, ako bi na koi način mogli pomoći nas da u tiem' stranam' našeg' glasovitog' jezika bude ih koliko veće može izprodati. Vami je poznato da je svaki razdieljen u dva svezka: sadar niesu u listieh ko ono bivahu od pria, negli su pobosno svezani. Ciena oboieh dvoieh svezakah jest (10) deset pletah u srebru. Ako še Vami čini da i za štogod manje mogli bi se prodati, ja ću učiniti, kakono Vi budete cienit koristnie za ovi Samostan

Redovnički. Ovu milost sa svom moćim prosim od Vašega Gospodstva, i preporučujući se Vašoj dobrohotnosti, sa svom najserčaniom cienom i poštenjem pozdravljajući Vas, ostajem

U Dubrovniku, na 24. studenoga 1851.

Preponizni sluga Vaš
Br. Sebastian Franković
Stariešina Malobratjanah.

*Adr.:* Blagočastnomu gospodinu
Gosp$^{nu}$ Ljudevitu Gaju
naučitelju i carskomu savietniku i t. d.
u Zagreb.

## 14. Najstarija štampana pjesma Augusta Šenoe.

U godini 100-te obljetnice od rođenja našeg velikog romansijera dobro je da se pribilježi i godina prvog njegova štampanog pjesničkog produkta, i razumije se, i otštampa u cijelosti. To ja činim ovim prilogom.

Prije mnogo godina jedan ljubitelj hrvatske književnosti poklonio mi je prigodnicu, za koju me uvjeravao, da se u njegovoj kući čuvala kao uspomena na Augusta Šenou. Po čemu je to trebala biti baš uspomena od Šenoe, moj mi znanac nije znao kazati. Ali što mi on nije znao kazati, kazao mi je jedan glagoljskim slovima napisani zapis na prigodnici. Naime na mjestu gdje bi u natpisu očekivali ugledati štampano ime i prezime autora, nalazi se ovaj olovkom u glagoljici napisani zapis:

ⰔⰑⰢⰅⰨ ⰓⰎⰑⰢⰒ ⰔⰑⰓⰛⰛⰅⰎ ⰱⰨⰱⰱ ⰑⰛⰨ

[Šenoa učenik šestog razreda]

1854/5

Biografi Šenoini tvrde, da je hrvatske stihove Šenoa počeo slagati već kao gimnazijalac godine 1855, ali prvi štampani stihovi da su mu ugledali svijetlo godine 1861. I »Suze« što ih je uime »rastužene braće pitomaca kraljevsko-plemenitoga zavoda« šestogimnazijalac August Šenoa prolio nad grobom školskog druga Gustava Magjara, ispjevane su iste godine, koje su nastali i ostali njegovi najstariji pjesnički sastavci — samo ćemo pred njih morati stavljati »Suze« zbog toga, što su one u prigodi kad su ispjevane bile odmah i štampane. I dosad poznati najstariji Šenoini štampani stihovi od god. 1861 a posvećeni »Većeslavu Hanki« sadržavali su suze, kojima je Šenoa oplakao smrt velikog Čeha Većeslava Hanke.